

ved Omflytningen, navnlig i de to Retninger, jeg her har nævnet, og som jeg ikke undervurderer, men ellers er det en Marche paa Stedet; vi staa endnu uden tilstrækkelig Tilfredsstillelse i denne Henseende. Jeg har nu forklaret Udvalgets Stilling til Forslaget, og jeg henstiller derefter til det høje Thing, hvorvidt det vil gaa ind paa denne Sag. — Forslaget under Nr. 27 kan jeg forbigaa som et ældre Forslag. — Med Hensyn til Forslag under Nr. 28 maa jeg bemærke, at man, som det vil fremgaa af Betænkningens Nr. 84, har fundet en Beregning af 3 Procent paa alle Overflag baade over Hovedindsattelser og over Vedligeholdelsesarbejder ikke værende forenelig med tidligere Bestemmelser af Indenrigsministeren, ligesom man for et vist Bygningsinspektors Vedkommende har fundet en Beregning af 7 Procent for Tilsyn og uforudsete Udgifter for summarisk, og man forbeholdt sig at stille nærmere Forslag herom til tredje Behandling. Man er imidlertid ikke gaaet tilbunds i denne Sag; men man har stillet dette Forslag til Afkortning af Beløbet for derved at give Ministeren Opfordring til at lade dette Spørgsmaal undersøge og klarere fremsætte, naar Rigsdagen atter faar Indenrigsministeriets Budget for. Naar Forslaget under Nr. 29, skjøndt et gammelt Forslag, er tiltraadt af hele Udvalget, skal jeg derom henvise til mine Ytringer ved Sagens anden Behandling. Man erkjendte ikke den Gang, at det var fornødent at forhøje denne Konto for at imødekomme Finansudvalgets tidligere Ønske om et større Bidrag til Bivælteresskabet, men Flertallet har i og for sig Intet imod en Forhøjelse af denne Konto til et i det Hele nyttigt Formaal, og derfor har man tiltraadt Forslaget. — Forslagene under Nr. 30 og 31 forbigaas. — Der er under Nr. 76 i Betænkningen til Finansloven omtalt et lille Forslag fra Ministeren om en Understøttelse til Postbudforeningens Byggesond, og man har senere indhentet endel Oplysninger fra den ærede Minister, som ville findes aftrykte i Bilagslisten. Derefter har Udvalget troet at maatte lade det oprindelige Forlangende om dette Tilskud henstaa uforandret, idet man forbeholder senere Overveielser, om og hvilke Konsekvenser en saadan Indbefommen paa dette Punkt vil medføre. — I Bilaget under Nr. 18 findes en længere Beretning fra Landinspektør Bengon angaaende en Rejse, han paa Indenrigsministeriets Foranstaltning har gjort i Vestjylland. Jeg skal bede de ærede Medlemmer om at læse denne Beretning igjennem, og jeg tror da, de ville finde det meget naturligt, at der ikke fra Finansudvalget foreligger Forslag til Beslutning angaaende denne Beretning. Jeg skal dog personlig fremsætte et Par Sagtagelser. Man har ønsket at faae en selvstændig, sagkyndig Undersøgelse af de vestjydske Vandløb ved Siden af de tidligere, navnlig fra Høvedelskabet modtagne Beretninger, men den Maade, hvorpaa Undersøgeren

har støttet sig til Høvedelskabets trykte og mundtlige Beretninger, hvilket fremgaa af en Række Udtalelser i hans Beretning, hvis Afslutning er, „at Regjeringen foreløbig trøstig kan søge at skaffe Høvedelskabet saa megen Understøttelse som mulig“, synes efter min Opfattelse at tyde paa, at det ikke er nogen virkelig, selvstændig, sagkyndig Undersøgelse, her foreligger. Det er snarere en Undersøgelse, der er gaaet ud fra Selskabets Virksomhedsretning som noget givet Godt, der ikke skal underkastes selvstændig Kritik. Der forekommer ganske vist hist og her enkelte Strøbemærkninger, som synes at antyde, at Indberetteren i enkelte Henseender har lidt afvigende Anskuelser; men det er kun leilighedsvis, at det kommer frem, og derved kan altsaa heller ikke siges at være fremkommet noget Nyt, saaledes som Anvendelsen af de 3,000 Kr. kunde have givet Anledning til at haabe. En Del af de Bemærkninger, der igrigt fremsættes, kan det være meget fornøieligt at læse; men det synes, at de lige saa godt kunde være skrevne paa et Kontor i Kjøbenhavn uden en Rejse til Vestjylland som efter en Rejse i Vestjylland. I det Hele har den flete Anvendelse af de 3,000 Kr. gjort det Indtryk paa mig, at den just ikke opmuntrer til at lade Indenrigsministeriet faae lignende Beløb, naar man ikke i Forveien har Visshed for, at de anvendes anderledes. Jeg skal nævne et Punkt som et Exempel. Kongeaalen, der dog er et saa betydeligt Vandløb med et saa omfattende Terrain, og hvor der altsaa kunde være Spørgsmaal om at benytte dette Vandløb paa den heldigste Maade, har kun faaet 4—5 Linier i Beretningen, foruden at der er ført en Samtale med Stiftamtmand Nielsen paa hans Kontor i Ribe. Dertil synes næsten det Hele at indskrænke sig for dette Spørgsmaals Vedkommende. Der er da anført Nielsens Mening om Bekosteligheden ved en eventuel Regulering af Vandløbet, skjøndt en anden Mand, hvis Navn jeg gjerne kan nævne — det er S. A. Krüger — har udtalt sig paa det Bestemteste imod Nielsens Opfattelse. For en Mand, som sendes ud for at foretage en selvstændig Bedømmelse, kunde der dog være Anledning til snarere at slutte sig til en saa praktisk og sagkyndig Mand som Krüger, end til Stiftamtmand Nielsens Kontorberetning; men naar man paa Forhaand tror, at det ved Engvandsforhold er rigtigt at renoncere paa Bandets gjødende Gøne, er der ganske vist en saa stor Forskjel paa denne Opfattelse og den, der er modsat Herr Nielsens, til hvilken Indberetteren altsaa ikke har taget Hensyn, at man nok kan forstaa, at det ikke har været fornødent for ham at gaa dybere ind paa Spørgsmaalet. Hvad der gjælder for det her omhandlede Vandløbs Vedkommende, gjælder for flere. Som sagt, man kan med Interesse læse Beretningen; men jeg paaftaar — og det Samme gjælder flere Med-